

הכתר

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

גליון מס' 19

פרשת האיזנו

מיועד בעיקר לאברכים בעצמם.

תגובות ותרומות ניתן לשלוח למערכת 'הכתר'
ת.ד. 57375 ירושלים.
הזכויות לא שמורות, מצוה לצלם, לתרגם ולהפיץ.

"מקום פה עמדו לעורר על ענין מכאוב ומבהיל שטועים בו רבים... יש הנמנעים מדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים בדור פרוץ וירוד בכל העינים, בהלבשה... כריש גלי ולא יתבושש, ולדבר בעניני קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות? היש לך הטעיית היצר גדולה מזו?" (הגרי"א קיטלה זצ"ל)

מאמר התעוררות לצניעות שנדפס בעיה"ק ירושלים בשנת תשנ"ט

נשובה ונעלה

פנייתנו זאת אינה מיועדת לרחוקים, לא למדרנים, ואפילו לא לימסורתיים, כי אם לאנשים כמותנו אף לרבות מטובי המשפחות היהודיים ומעריכים את ערך תפארת הצניעות, אליכם אישים נקרא!!!

אחים יקרים, כולנו עדים למראה עינינו בעשרות השנים האחרונות אשר בכל העולם נדלק ונתעורר גל של תשובה והחיפוש וביקוש אחר האמת שאל היה כמותו מעולם ורואים בחוש כי הוא קול קורא מן השמים באחרית הימים ככתוב בתורה ומל' את לבבך וכי ועוד הרבה פסוקים בתורה ונביאים וכתובים.

מחזה מרנין את הלב הוא לראות אנשים ונשים מקצה העולם אשר שינו את כל ארחותם ועברו מליוני נסיונות ועשו מהפך אדיר בחייהם וקיבלו על עצמם עול מלכות שמים בשלימות ושינו את כל מהותם והנהגתם ושםם ולשונם ולבושם למען האמת. מחזה זה הוא כבר חזון נפרץ למאד וכבר כמעט אין בו חידוש.

יתירה מזו אף המון הנחשלים שבנו בדור העבר מתקת השואה הנה זכינו לראות את בנייהם ובנותיהם נטועים וספוגים בחינוך התורה והישיבות והחסידות בזכות עמל צדיקי וגאונים הדור נייע ולהבחיטי"א אשר אתנו בחיים.

ובמקלות רבבות עם ישראל בכל העולם כולו רואים אברכים לאלפים היגיעים בתורה יומם ולילה, ועלו בזה הרבה מדרגות יתר מאבותיהם. ואין זה סוד כי גם בחוגי הישוב החדש וכל סביבו אישר בו דרא הרבה בתורה ובחסידות בצניעות ובהשקפה. אף לא נוכל להתעלם מאשר קורה בחוגים שאינם נמנים דוקא על המתנה החרידי ממש, שגם בהם מסתמן שינוי לטובה בכמה וכמה פרטים לעומת דרכי אבותיהם.

ועתה, השאלה הנשאלת היא: מה אתנו? - איפוא אנחנו עומדים? - **האם אנחנו גם עולים? או ח"ו יורדים? משמים** מעוררים רוח טהרה בעולם למען נוכל ליגאל וכמיש הרמב"ם (תשובה פי"ז הי"ח) "ויאין ישראל נגאלין אלא בתשובה. וכבר הביטיחה תורה סוסף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין שנאמר והיה כי יבואו עליך כל הדברים וגו' ושבת עד ה' אלקיך ושב ה' אלקיך וגו'". אם כן - למה אנחנו מחכים?

הבה נפשפוש בדרכינו, הרי בעשרות השנים האחרונות כולם חוזרים בתשובה והכל משלכים אליליהם ופסיליהם ולו גם במחיר כבד. האם גם אנחנו טעמנו מהעונג-דבש הזאת? האם גם אני לקחנו חבל בהתעוררות תשובה הזאת המופיעה ובאה מן השמים! האם הננו מוכנים לעזוב משגות דרכינו ואף במחיר עזיבת ההרגל והנורמה? האין התעוררות אחינו שבחוצות מזכה ומחייבת אותנו כולנו?

הבה נפקח עינינו האם בעשרות השנים האחרונות אנחנו התקדמנו לטובה או שמא ירדנו אחורנית חלילה, ואולי אף ח"ו הגלגל מתדרדר במדרון היי עוד ועוד. איך אנו נראים לעומת הרחוקים השותים בצמא כל פיורו של יהדות ואיך מתרפקים הם בערגה אחר כל ניצוץ של מסורה, ואנחנו אשר אסמינו מלאים טוב טעם וקנים אשר ילדותינו רוויה מנועם זיו יראת חטא וצניעות והתנהגות אבותינו ואמותינו, ועתה אנו מחבקים אשפתות כמה רחוקו מדרכיהם ועוד הפרצות נעפרות ללא חוק ד' ירחם. ומי יודע ח"ו לאן שנעו?

והנה - הרי ידוע בשם הגרי"א שהמדרגה הכי גדולה בנשים הוא צניעות, כמו שבאנשים הדבר הגדול ביותר הוא לימוד התורה. וכך רואים בתורה הקדושה שהמלאכים סיבבו דבריהם כדי לשבח את שרה אמנו בצניעות "והנה באהלי" (בי"ט טו) ולא שיבחוה במעלות יתירות אחרות שהיו בה, כגון שהיתה גדולה בנביאות "שהיה אברהם טפל לשרה בנביאות" (רש"י בראשית כא, י"ג), או שהיתה מגיירת הנשים (שם י"ב). וכן בתמר וזתה למלכים ונביאים רק בזכות הצניעות שכיסתה פניה בבית חמיה (מגילה י"ג) ולא בזכות ייחוסה שהיתה בתו של שם, או בזכות שהיתה בעלת מדות כזאת עד כדי מסירות נפש שאמרה "ישרפוני ואל אלבין פניו" (שם לח, כ"ה). וכן מצינו ברות (שבת קי"ג) ובקמחית (יומא מז).

ומפורש בחז"ל חומר ענין הליכה באופן שמושך את העין עד שחז"ל קרא לזה בכינויים מחרידים. ביומא ט. אמרינן שם בגמרא שמקדש ראשון חרב מפני גלוי עריות. מפרשת שם הגמ' שהיו מהלכות בקומה זקופה וארוכה בצד קצרה, עיני להלך. וכן ביומא עד: "קוראין חז"ל למראה עינים באשה גלוי עריות ממש רח"ל ע"ש ובתוס' ישנים.

וכה מקוון הנביא יושני (ג, י"ג) "ש"א... וְשֵׁים שִׁלְחוּ בו"ו, פרש"י "כמו שאמר למטה וְשֵׁי כִי בְּהוּ גְבוּת צִי"ן והטו לבס לרעהו" "ש"א פִּאֲשֵׁרֶיהָ פִּתְלִים וְדָרָה אֲרוֹתֶיהָ בַּלְעִי" - פרש"י "מִדְרִיכֶךָ שֵׁשׁ לָהֶם לְאֶשְׁרֶךָ בְּדָךְ טוֹב הֵם מִתְעִים אוֹתְךָ. בְּלַעו קַלְקוּלִי. ובאבן עזרא: "הַקְּרָאוּם לְאֶשְׁרֶךָ תְּמָה יִתְעַתְּי. וברד"ק: "מאשריך כמו מישריך, כלומר אותם שהיו ראויים לישר אותך בדרך הטובה הם הטעו אותך". ובמצודות שם: "מאשריך - המהיגים המדריכים אותך המה מתעים אותך מדרך הישר: בלעו - משחיתים דרך הישר שהלכת בו מאז למען לא תשוב אליו וכפל הדבר" ע"ש.

בפסוק טז: "וַיִּאָמְרוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר: מָה עָשׂוּ שְׂרָפֵי הַלְלוּ: - שְׂחִיזִיל וְיִמְאֵט (קוראים למעשיתן גילוי עריות, ושעל עוון זה חרב בית המקדש הראשון כדאמרו שם בגמ' מבואר ברש"י שם שהיו הולכות באופן שמושך את העין, דהיינו שהיו מהלכות בקומה זקופה. או שהיתה ארוכה מהלכת בין שתי קצרות כדי שתהא נראית צפה למעלה מהם. וְיִבְרָךְ אֱלֹהֵי הַתְּלַקְּתָהּ, פ"י באבן עזרא ובאברבנאל ובד"ק "משמעות קול" בנעליהן. ובמהר"י קרא פ"י שהיו הולכות בנעליים מצוירין. ורש"י מביא מחז"ל שהיו מכניסות יצה"ר **כעכש** זה של נחש באופן הליכתו, עכש הוא ארס של נחש, וע"ש.

ובהמשך לזה סיים בפסוק י"ח "בַּיּוֹם הַהוּא יִסְרֵה' אֶת הַתְּפָאֶרֶת הַלְּקָסִים וְהַשְּׂבִיטִים וְהַשְּׂהָרָאִים". בפסוק זה מונה ג' דברים: "הַלְּקָסִים וְהַשְּׂבִיטִים וְהַשְּׂהָרָאִים" והשווה השביטים והשהרונים להעכסים האמורים לעיל וְיִבְרָךְ אֱלֹהֵי הַתְּלַקְּתָהּ. - וז"ל רש"י (על פסוק י"ח), בד"ה בַּיּוֹם הַהוּא, "לעתיד לבא כשיבוא הקב"ה להשיב את ישראל אליו יס"ר ה' מהם אֶת הַתְּפָאֶרֶת הַלְּקָסִים שלא יהיו תולין תפארתם בניו תכשיטי נשים ודברי נבלה". ובד"ה הַלְּקָסִים, "המנעלים אשר ברגליהם אשר בהם תעכסנה". ובד"ה וְהַשְּׂבִיטִים, "מיני שבכה (מיני כסויי ראש) לתכשיטי הראשי". ובד"ה וְהַשְּׂהָרָאִים "יונתן תרגם סכסכא" (גם זה סוגי ומיני כסויי ראש).

הדברים יוצאים מבוארים ומחוררים כשמלה שכל סוגי המנעלים וְהַשְּׂבִיטִים וְהַשְּׂהָרָאִים הני"ל שהם כסויי הראש העשויים באופן שמושך את העין מכניסים ארס של יצר הרע, **והנשים המתעטרות בהם ומחטיאות את הרבים, מכניסים בניגוניים חמורים ומסמרי שער** רח"ל עיני רש"י פסוק י"ב, ועל העם הנכשלים בהם קונן הנביא: "לְמַי - וְנִשְׁיָם קִשְׁלוֹ בַּיּוֹם."

וזאת לדעת, שהענין התחיל בשינוי משחו שבמשחו, ולאט לאט כדרכו של יצה"ר שהיום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך לשנות עוד משחו באופן שלא ירגישו ולא ישימו לב להוכיח ולהעמיד על מקומו מגודל הסכנה הכרוכה בזה שאחירתה מי שטורו, וכך זה המשך הלאה עד שאי אפשר כבר לעבור ברחוב בלי להיכשל הי"י. והחטאת והכשלת הרבים שנגרם מזה הוא טורא ואיוס, והרבה מאד מתלוננים שזה מפרע להם מאד, וזועקים וניווקים מזה ברוחניות, ושוא מהאיסורים הכי חמורים שבתורה רחמנא ליצלן. וכל כך החמיר המצב עד שהגיעו הדברים שרובם של יראי ה' בכל המחנה, רפתה רוחם ואזלה ידם מלפצות פה, במסירתם תבכה נפש - בראותם גודל התרחבות הפרצה ר"ל אף בבתים הכי טובים, שלא ידעו חומרת הדבר עד היכן הדברים מגיעים.

מי יודע אם הגורמות להם לא אלו שהתחילו לשנות במשהו ולא ראו העלו על דעתן לאן שוא יגיע, ועתה במסירתם הן מתחרטות שראוין בעיניהן את מה שגרמו במו ידיהן לאן שהגעו, ואין לאל דים לחוש"י, ומי יודע לאן שער נגיע הי"י. וזאת למודעי כדי לקחת מוסר השכל והחכם עיניו בראשו, כי אכן הראשונות שהתחילו בכסויי ראש המושכים הפנין כבר מתחרטות מאד בראותם את החטאת הרבים שגרמו מה שעללו לנפשן ולנפשות ישראל עם קדוש באמנם שלא ידעו את התוצאות ולא ידעו את האחריות הגדולה שלקחו על עצמם בכל מה שנגרם עי"ז הי"י.

והנה האמת ייאמר, כי כל זה הוא בלא יודעין ובלא כוונה, כי בנשים כשרות עסקינן שלבם ער ונכנע לכל דבר שבקדושה וברור שאם היו יודעות מה שגורמות בהם כמלוא החטאה לרבים, היו כולן מתגברות על יצרן שמתפון להם בכל מיני פיתויים ואמתלאות ותירוצים שונים ומשונים, והיו מתעלות במעלות הקדושה לשבו ולהחליף לכסויים כמרים בלי כל השינויים שנוכחו בעצת היצר הרח"ל.

עתה נעמוד רגע קט, ונתבונן איך שהיצר הרע מרקד בתוכנו! שהרי במעט התבוננות ברור להכולם שכל השינויים לא באו מצד יצה"י אלא להיפך, מצד יצר הרע הי"י. ואי"כ למה שותקים? ולמה מתחכים? לעוד התדרדרות רח"ל! כי הלא היצר הרע אינו ושוקד על שמרו ואינו מסתפק בזה, כי אם מחפש בכל טעדיק לחתור ולפרוץ עוד ועוד ולערטל אותנו מעוד רגשות קודש, ולהכפיש יותר את אצילות נפשו ולהשליט בנו בכל דרך אפשרית את רוח הרחוב המושחת, ואנו עומדים חשופים ונרפים למול מגפותיו המפילים חללים חללים, ובכל עת ועת ופקידה ופקידה צצים ופורחים אצלנו ע"י חילולתו ועוורויו וכל מיני שלוהיו של היצר הרע, כל מיני כסויי ראש שונים שמושכין העין והעמיתות לא נפש כל טהר לב ומי יעצור למגפה המשתוללת בנו! המרוץ המסורף הזה אינו פוסח על טובי הבתים, הדרת ההתנגדות וההתייפות ללא מעצור אחזה אף את טובי המשפחות - ה"סלתה ושמנה" ומי יודע לאן נגיע בהדרה שוטפת זו, הלא כל זה תעתועי היצר הסוכן בנו ומוביל אותנו בארחות עקלקלות אשר כל בְּאֵיָה לא ישובון רח"ל.

עומדים אנחנו עתה על אם הדרך, או עולים או יורדים - אין עמידה וחניה! מלחמת הקיום נכפתה עלינו. חבים אנחנו לסגל לעצמנו טכסיטי מלחמה, ובאמת מדוע לא נקח לעצמנו מטכסיטי האוייב, וכמו שאמרו צדיקים רמו בפסוק כי ממנו נקח לעבוד את ה', ממנו מדיעה"ר, שצריכים למדוד ממנו איך שהוא מתאמץ ופועל ולא נח לרגע, ואינו מוותר על דבר קל ומשהו שבמשחו, ואינו פוסח על שום חוג ועל שום איש ואשה, אף על החוגים היותר חרדים, ושש על כל משהו שמצליח לקלקל בהם, כך צריכים אנחנו ליקח ממנו לעבוד את ה' באותה עקביות, ולא לוותר אפילו על קוצו של יו"ד, ולא להכנע אפילו במשהו.

חייבים אנחנו ללא דחיקה למצוא עתה למלאך המשיחת הרף! ובכל לב ונפש חפצה חבים אנו לקחת עצמינו בידיים להחזיר את רוח הקדושה והצניעות במחננו. ויש "מורדים" ל"יעולים". להכניס רוח תשובה במחננו לחפץ בצניעות וחיי טוהר ולהתקדם ולעלות במעלות הקדושה, להשליך את כל סוגי הכיסויים המפוקפקים ולחזור לכסויי ראש צנוע כהלכה, ושכר כפול ומכופל שמור ומנוצר לאלו אשר יזכו ליטול לעצמם זכות להתעטר בעטרת הצניעות, וממה יראו וכן יעשו ולפום צערא אגרא.

כי אכן זכינו ועיינו רואות ולא זר שבכל העולם נדלק ונתעורר גל של תשובה, תבל ומלאה נתמלא בצמאון וכמיהה לדבר ה', והחיפוש והביקוש אחר האמת לא היה כמותו מעולם, וכבר ברור הוא בפי כל כי הוא זה התגשמות חזון אחרית הימים - הלא אלו המה הנבואות המעודדות מן התורה ומן הנביאים ומן הכותבים על אחרית הימים אל התעוררות התשובה אשר יפקוד ה' את עמו להשיבם אליו, הבה נתעורר גם אנחנו לזכות בחלקנו בהתעוררות הזאת. כי מצפים אנחנו בכליון עינים לבניית הגואל במהרה.